

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník III.

KVĚTEN 2009

č.5

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

„Matko lidí a národů,
ty, která znáš jejich utrpení a naděje,
ty, která mateřsky cítíš
všechna napětí mezi dobrem a zlem,
mezi světlem a temnotou,
otřásající současným světem,
přijmi naše volání:
směřuje přímo do Tvého Srdce!
Obejmi láskou Matky a služebnice Boží
Tento náš lidský svět!“

*Modlitba Svatého otce Jana Pavla II.
k Panně Marii*

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI V KVĚTNU

Farnost ÚJEZD :

ÚJ.: Ne – Čt.: 17.30; Dr.: Po – Ne : 19.00; Sl.: Po – Ne : 18.30

Farnost HORNÍ LHOTA :

Po, Čt, So : 17.30 se mší sv.; Ne: 17.30 se svátostným požehnáním;
ostatní všední dny není-li mše sv. 19.00

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje obět sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou obět

spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby se laici a křesťanské komunity stali zodpovědnými **podporovateli kněžských a řeholních povolání.**

Úmysl misijní: Aby **nově založené katolické církve** byly vděčné Pánu za dar víry, připravené podílet se na všeobecné misii církve a nabízely své možnosti hlásání evangelia na celém světě.

Úmysl národní: Aby **sdělovací prostředky** šířily ve společnosti ducha pravdy a krásy, vzájemnou lásku a spravedlnost.

Úmysl farní: Za naše biřmovance, aby milost a dary Ducha svatého, které v měsíci květnu přijmou nezůstaly u nich ležet ladem, ale aby přinášely hojné ovoce, které se projeví v jejich každodenním životě.

Z FARNÍCH MATRIK :

**Do společenství víry jsme skrze svátost křtu
v měsíci dubnu přijali:**

Lukáše Jordána - Drnovice

Agátu Danovu - Sehradice

**Svou společnou cestu životem
před Božím oltářem začali v dubnu 2009:**

26. dubna:

Zdeněk Krhánek - Brno

Daniela Kovaříková - Drnovice

26. dubna:

Michal Krajíček - Halenkov

Jana Matějčíková - Újezd

**V měsíci dubnu 2009
odešla na věčnost a byla pohřbena:**

14. dubna:

Marie Jurečková - 83 let

Újezd 244

*Odpočinutí věčné dej jí, Pane,
a světlo věčné ať jí svítí.
Ať odpočívá v pokoji.*

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Poselství 25. března 2009

Drahé děti!

V tomto jarním čase, kdy se vše probouzí ze zimního spánku, probudte i vy své duše modlitbou, aby byly připravené přijmout světlo vzkříšeného Ježíše. Ať vás On, dítě, přiblíží svému srdci, abyste se tak stali otevřenými k věčnému životu. Modlím se za vás a přimlouvám se před Nejvyšším za vaše upřímné obrácení.

Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu."

RODIČOVSTVÍ – 2. část

*„Když žena projde těhotenstvím a porodem, je vždy jiná, než byla předtím.
Je proměněná a mnohem víc rozumí životu.*

Přivést na svět dítě, znamená vykoupat se v pramenu života.“

Frederick Leboyer

Je velkým darem prožít ten dlouho a radostně očekávaný okamžik, kdy poprvé uvidíme své narozené dítě a držíme je ve své náruči. Mnozí z nás se tohoto okamžiku nemohli ani dočkat, jak moc jsme se těšili na ten krásný křehký uzlíček plný štěstí.

Maminky prošly obdobím, kdy se pyšnily svými kulatými břichy, nakupovaly výbavičku, těšily se z přítomnosti svých blízkých a kladly si mnoho otázek... Těhotenství a porod, ať je to přirozený jev, nabízí ženě i muži něco nového, neznámého. Každý tyto chvíle prožívá jinak. Je známo, že dobrý psychický stav ženy během těhotenství, ale i při porodu může ovlivnit psychosomatický stav dítěte. Prvotně se bojíme o své dítě. Narodí se zdravé, či se budeme potýkat s nějakým postižením? Jaký bude porod? Zvládneme společně s manželem svou rodičovskou roli? Toto jsou otázky, které se nám honí hlavou, a na které zatím neumíme odpovědět.

Celé těhotenství jsme se však připravovaly na jednu z nejdůležitějších událostí ve svém životě, která s sebou přináší převážně radostné chvíle, ale také chvíle dlouhého očekávání a nejistoty. Okamžikem narození dítěte se stáváme rodiči. Pocítíme obrovskou záplavu citů a většinou brzy zapomeneme na všechno to nepříjemné, co jsme v souvislosti s narozením dítěte prožily. Oproti dobám minulým, nemusí již rodící maminka být v těchto těžkých chvílích sama, ale je společně s manželem, který je pro ni velkou oporou. Jejich spoluúčast a spoluprožití upevňuje vzájemný vztah mezi mužem a ženou, ale také vztah k dítěti a umocňuje radost z jeho narození.

V době těsně po porodu a v prvních dnech života se odehrává v těle našeho narozeného miminka obrovská spousta velkých změn. Musí se vypořádat se spoustou nových funkcí a požadavků okolního prostředí. Musí se naučit pracovat tak, jak nebylo zvyklé, když bylo ještě v bezpečí těla své matky. První obrovskou změnou, která následuje ihned po porodu, je nástup vlastního dýchání. První nádech zajišťuje rozepnutí plic a tímto se také mění funkce krevního oběhu, což je druhou velkou změnou. Uzavírají se cévní zkratky a pupečnickové cévy přestávají pracovat. Takže dítě se musí vyrovnat s první náročnou životní situací. Proto odborníci přichází s novými alternativními přístupy k porodu, abychom dítěti co nejvíce usnadnili příchod na tento svět.

První nádech miminka je většinou provázen očekávaným křikem dítěte. Pokud je miminko v pořádku, může být položeno na matčinu hrud' a tím dochází k jejich prvnímu kontaktu, při kterém se dítě zklidní, neboť cítí svou matku, slyší její hlas a také tlukot jejího srdce, jež jsou mu už „dávno“ známy. Již od počátku se tak saturuje potřeba dítěte být co nejbližší matce. Matka je pro dítě důležitým a potřebným zdrojem jistoty, a je také inspirací pro jeho budoucí vztahy. Jsou k sobě připoutáni, kdy se jedná o dlouhodobý emoční a tělesný vztah – matka a dítě, ale také otec a dítě. Snaží si být co nejvíce nablízku a dítě intenzivně vnímá teplo a bezpečí jejich náruče.

Miminko však není jen bezbranným tvorečkem, jak se na první pohled zdá, umí již spoustu věcí a v mnohém vám bude nápomocno, protože vám bude vysílat signály o tom, co zrovna potřebuje a vy za krátkou dobu začnete tyto signály rozpoznávat a bude umět na ně reagovat.

Právě proto je po celou tuto dobu pro matku nesmírně důležitá podpora celé rodiny, ale hlavně manžela. Nezapomínejme na modlitbu, ve které děkujeme za tento tak cenný dar, ale také si vyprošujeme zdraví a další milosti pro naše právě nenarozené děti, a také pro jejich rodiče. Modleme se také za to, aby děti byly přijímány v našich rodinách

s ochotou a radostí, a aby dostaly od svých rodičů hodně lásky a mohly ji tak předávat dál, dalším naším generacím.

BÝT EUCHARISTIÍ

„Na krvi Kristově nesměřuje k ničemu jinému, než abychom se stali tím, co přijímáme.“
Sv. Lev Veliký

„Běda nám křesťanům, jestli ve svém vztahu k eucharistii zůstaneme jen u víry v Ježíšovu reálnou přítomnost v této svátosti,“ prohlašuje jeden ze současných teologů. Je to jistě veliká věc, věříme-li, že pod způsoby chleba a vína se v eucharistii ukrývá sám Pán, který se nám tak vydává za pokrm. To ale nestačí. Jak říká sv. Augustin, eucharistie „je vaše vlastní tajemství, které se slaví na oltáři“. Proto se nemůžeme spokojit s tím, že se každou neděli nebo i častěji účastníme mše svaté. My sami se totiž máme stát eucharistií, tj. darem a chválou Boží.

„Přijměte toto vaše tajemství a na to, čím jste odpovězte: Amen“, vybízí rovněž sv. Augustin a pokračuje: „Křestní vodou jste byli jakoby zaděláni v těsto. Když jste přijali oheň Ducha svatého, stali jste se upečeným chlebem. Budte tedy to, co vidíte, a přijímejte to, co jste.“ Cílem slavení a přijímání eucharistie je, abychom se my sami stali tělem Kristovým, abychom byli přetvořeni v Krista, jehož ve svátosti přijímáme.

Kristus, který se nám v eucharistii daruje, nám tím dává účast na svém vlastním životě a poslání, zve nás k odpovědi na dar jeho lásky a oběti. Při svém vydání se až do krajnosti během poslední večeře Ježíš řekl učedníkům, a tedy každému z nás: „Dal jsem vám příklad, aby jste i vy jednali, jako jsem jednal já.“ (Jan 13,15) Cílem slavení eucharistie je tudíž sjednotit se s Kristem ke chvále Otce v životním postoji sebedarování. Proto se nelze spokojit jen s vnějším kultem, s „chozením do kostela“, jak my říkáme. Eucharistií jsme vyzváni a stále znovu uschopňováni, abychom změnili svůj životní styl sebestředných lidí na styl života služby, abychom se stali eucharistickými lidmi, schopnými zřít se sebe ve prospěch bratří a sester ke chvále Boží, každý na tom místě, kam ho Bůh povolal.

podle P. Vojtěcha Kodeta, O. Carm. Připravil Václav Ulrich

POKOJ A DOBRO

IX. Vize, naděje a ideály: Boží království mezi námi

Když se zamýšlím nad osudy křesťanství ve vaší vlasti, vyvstává mi před očima jeden nápadný rys. V málokteré zemi byly kladeny na církev a její představitele tak vysoké mravní nároky, jako právě zde v Čechách. Zde nikdy nestačilo odvolávat se jednoslovně na autoritu Kristovu, zde však bylo a dosud je třeba autoritu církve dotvrzovat velkou mravní opravdovostí hlasatelů evangelia.“ (Jan Pavel II. v katedrále v Praze)

60. Ježíšova výzva k zásadní proměně života, kterou zvěst o přicházejícím království Božím provází, se týká všech jeho rovin. Platí o tom, co nás duchovně a mravně skládá jako jednotlivce, týká se našich mezilidských vztahů v nejužším kruhu rodiny, přátelství, církve. Nabízí nám však tvůrčí přístup k problémům, dotýkajících se společenského života i našeho vztahu k životnímu prostředí, přírodě a univerzu jako celku. Výzva k proměně je významná. Ukazuje, že Kristův svědek nemůže nikdy ani pro sebe, ani pro společenství či obec k nimž patří, hájit pouhé uchování toho, čeho bylo dosaženo.

Příkladem jsou pro nás v naší novodobé historii česka již zemřelí kněží, jež lze považovat za naše učitele a vzory – P. Antonína Mandla, P. Josefa Zvěřinu a P. Alexandra Heidlera. Všichni tito velcí kněží měli mnoho společného: životní moudrost, velkou svobodu ducha, vzdělanost a jiskřivý humor, věrnost církvi (dosvědčenou u dvou z nich mnohaletým žalářem) a zároveň velkorysou otevřenost modernímu myšlení. Ale spojovalo je ještě jedno, a zvláště proto je to třeba připomenout: šlo jim o české křesťanství. Proto se stále zamýšleli nad českými tradicemi (všichni tři se nějak zabývali postavou Husovou), nad naším národním údělem, nad vztahem církve a národa, ekumenismem a národním smířením a nad naším vztahem ke světu. Jejich češství nebylo žádné baráčnictví a žádný provincialismus, právě naopak! Málokdo měl v našem katolicismu takový rys „světovosti“ a provokoval svou velikostí a noblesou ducha všechno zápečnické a malicherné jako tito tři muži. Věděli však, má-li mít v tomto prostoru katolicismus životnost a přesvědčivost, musí být originální a nezaměnitelný, mít kořeny v naší půdě a stále odpovídat na naše nejpálčivější otázky přítomnosti. Katolicismus, který naše češství, naši specifiky, zná a stále hlouběji reflektuje (a to také kriticky) a zároveň kultivuje, otevírá mu širší horizonty, vkládá ho do evropského a světového kontextu. Proto je tak fascinovala slova II. vatikánského koncilu, že církev je svátostí dialogu, nikdy nepropadli zahořklosti a uzavřenosti, nepřestali být lidmi dialogu. Když Svätý otec nás v Praze nabádal, abychom budovali nový chrám svobodného života naší církve nikoliv návratem k tomu, co tu bylo předtím, než nám byla uloupena svoboda, nýbrž v síle toho, k čemuž jsme během let pronásledování uzráli. Neměl na mysli také tyto tři muže? Především je třeba nenechat obehnat církev zdí, za kterou bychom neviděli svět kolem. Nepěstovat skleníkový katolicismus sakristií, a to ani ve svém myšlení ne, máme být kvasem a solí země. Nenechat se zotročit duchem světa, nebýt konformní se světem, neztratit katolickou identitu („chuť soli“), ale také se před světem neschovávat, neutíkat před ním úzkostlivě, zbaběle a škarohlídsky. Máme ho proměnit, proto ho také musíme znát a milovat, milovat život, dnešek člověka se všemi paradoxy a zmatky jeho srdce. Nebudme „lidmi jedné knihy“ – katolicismus není islám! – čtěme Bibli, ale také současnou literaturu. Budme nadšení a věrní, ale nebudme úzkoprsí a nesnášenliví – ať nás vzdělanost a smysl pro humor (- jeden z nejcennějších darů Ducha!) chrání před fanatismem a sektářstvím! Chraňme se frází, schémat, pozlátka. Svätý Albert Chmielovský, který byl svatořečen s naší Anežkou, řekl: buďte dobří jako chleba – tedy poctiví a obyčejní, mající nevťiravou a přece nezaměnitelnou chuť. Cukrkandlovou a napomádovanou zbožnost a tymolínové úsměvy neotřesitelného optimismu vyžeňme ze sebe, jako Kristus vyhnal kupce z chrámu: křesťanská radost a naděje leží hlouběji. Nevyhýbejme se žádným problémům, budme pravdiví. Syťme. Jako chleba. Nedopusťme, aby někdo v budoucnosti pod jakoukoliv záminkou přibouchl dveře mezi vírou a myšlením, mezi církví a světem kultury, mezi katolicismem a češtvím; nedopusťme, aby církev ztratila živé spojení se všemi, kdo „hledají pravdu a milují svobodu“. (Jan Pavel II. v Praze).

Potřebujeme návrat k idealismu do české politiky a veřejného života. Jsme voláni k otevřenosti, k novým vykročením; zdaleka nám nemůže stačit to, čeho bylo dosaženo. Politika není jen umění možného. Nesmíme sami sebe, ale tím méně druhé s definitivní platností zařadit pod kolonku toho, co bezpečně známe a s čím můžeme nakládat jen podle svých vlastních záměrů. Ani partneři ani odpůrci se nesmějí stát pouhým předmětem našich politických nebo ekonomických kalkulací. Zázrak konverze-obrácení-je možný osobně i ve společenské dimenzi.

Vladimír Měřínský

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 – 1950

V roce 1944 provedeno kostkování cesty od fary až ke kostelu. Dláždění provedla obec a farní úřad obci poskytnul na dláždění 10 000 Kč. Všichni kostkaři po dobu kostkování stravovali se na faře. Kostky všechny zaplatil okresní úřad ve Zlíně.

Kolem obou farských zahrad byl pořízen nový plot (24.850 Kč). Kostkování od hřbitovní brány provedl ve vlastní režii farní úřad (až ke kostelu). Před hlavními dveřmi bylo zřízeno nové schodiště (8.027 Kč).

V kostele byl pořízen nový kameninový sokl. Dělnické práce provedli si věřící sami ze všech obcí dle stanoveného pořádku. Kameninový sokl si vyžádal mimo toho ještě nákladu 46. 266 Kč.

Na farském dvoře byl postaven nový ovčín.

Ježto selhala akce odvodňovacího družstva v Újezdě, rozhodl se farář odvodnit všechny farské pozemky (zamokřené). Byla odvodněna „Niva“, velká louka pod „Nivou“, Malé i Velké zácestí, louka „Pod Pavelky“. Toto odvodnění si vyžádalo nákladu 18.700 Kč. Byla to jedinečná příležitost k odvodňování, neboť již za půl roku nebylo naprosto žádného materiálu, ani pracovních sil.

Německo stálo již toho roku před porážkou, ale válka pokračovala. Po vyčerpávajících bojích o Duklu byl jmenován novým velitelem naší jednotky v SSSR po generálu Kratochvílovi gen. Ludvík Svoboda. Naše Čs. samostatná obrněná jednotka byla po invazi přesunuta z Velké Británie k severofrancouzskému přístavu Dunkerque, který potom v bojích obléhala do konce války v Evropě pod vedením gen. Al. Lišky (1895 – 1972).

Na naše území byly vysazovány paraskupiny, které vytvářely četné partizánské skupiny, které rovněž pomáhaly vytvářet podmínky pro uspořádání poměrů v osvobozeném Československu. V lednu a v únoru 1945 pokračovaly boje v oblasti Liptovského Mikuláše, v březnu a dubnu bombardována města Praha, Plzeň, Kolín, Pardubice aj. 4.-5. dubna v Košicích jmenována vláda národní fronty Čechů a Slováků se soc. dem. Zd. Fierligerem v čele. Vláda přijala Košický vládní program, v dubnu osvobozena Bratislava, Liptovský Mikuláš, Lanžhot, Opava, Mikulov, Brno, Ostrava. 6. dubna dosáhly jednotky 3. americké armády čáry K. Vary, Plzeň, České Budějovice.

V dubnu až červnu se ČSR podílela na vzniku OSN. Domácí odboj veden ilegální Českou národní radou organizoval povstání našeho lidu v Přerově a zejména v Praze. 8.-9. května 1945 došlo k bezpodmínečné kapitulaci německých vojsk a tím skončila 2. světová válka v Evropě. Pokračovala ještě v Tichomoří a na Dálném východě. V květnu 1945 se do Prahy vrátila vláda a prezident Beneš. Na Slovensku zůstala Slovenská národní rada a vládu představoval Sbor pověřenců.

Začalo další nelehké a složité období našich národních dějin. Výkon státní moci se začal dít dle prezidentských dekretů o národní správě, konfiskaci a rozdělení majetku Němců, Maďarů, kolaborantů a zrádců (také o jejich potrestání). Byly obnoveny organizační struktury politických stran z předmnichovské republiky (květen – červen) a to KSČ, Čs. str. nár. soc., Čs. strana lidová, Čs. str. soc. dem., nebyla povolena agrární str. Obnoveny spolky Sokol, Orel, Junák, ROH, Svaz čs. zemědělců, Svaz čs. mládeže, žen, protifašistických bojovníků, politických vězňů a Svaz přátel SSSR.

Konference vítězných mocností v Postupimi mimo jiné projevila souhlas s odsunem německého obyvatelstva (kromě antifašistů) z ČSR. Prezident 24.10.1945 vydal dekrety o znárodnění. V listopadu provedena měnová reforma a v Praze se sešel světový kongres studentstva, z Příbrami přeložena do Ostravy Báňská akademie, z níž vyrostla Vysoká škola báňská. V Praze založena akademie múzických umění, v Hradci Králové a Plzni zřízeny lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Zlínské filmové studio v Cannes získalo mezinárodní ocenění za film Vánoční sen.

S odstupem času více než 60 let víme, že poválečný vývoj obnoveného Československa určovala jedna základní okolnost: až na několik západních okresů osvobodila zemi Sovětská armáda. Geograficky, historicky a kulturně středoevropský stát s tradiční západní orientací se stal *via facti* součástí východního – sovětského bloku. Proti jiným „východním“ zemím mělo Československo zpočátku výhodu, že jeho exilová vláda v Londýně se mohla vrátit do vlasti spolu s moskevským centrem čs. zahraničního odboje. Den po příletu londýnských a moskevských exulantů do Košic abdikovala „londýnská“ vláda monsignora Šrámka. Prezident Beneš zároveň 4.4.1945 jmenoval novou vládu „Národní fronty“ Čechů a Slováků v čele s dosavadním československým velvyslancem v Moskvě Zdeňkem Fierlingerem. Nová vláda vyhlásila svůj program 5. dubna 1945. Říká se mu „košický“, ač správnější by bylo „moskevský“; už v Moskvě se na něm dohodly obě naše zahraniční reprezentace, londýnská a moskevská, spolu s mluvčími Slovenské národní rady, zastupujícími slovenský domácí odboj. Protože vláda byla sestavena a o jejím sestavení se jednalo na československém velvyslanectví v Moskvě, bylo to domácí prostředí jen pro naše komunisty. Není pochyb, že koncepci příštího uspořádání republiky konzultovali se sovětskými stranickými a vládními kruhy a s kruhy formálně zrušené (1943) exekutivy Komunistické internacionály (Kominterny).

Vladimír Měřinský
(pokračování příště)

VÝSLEDKY SČÍTÁNÍ ÚČASTNÍKŮ NA NEDĚLNÍCH BOHOSLUŽBÁCH V NEDĚLI 19. DUBNA 2009:

FARNOST	V ROCE 2004	V ROCE 2009	ROZDÍL	Úbytek v %
Brumov – Bylnice	1 226	1 066	- 160	- 13,1
Horní Lhota	414	379	- 35	- 8,4
Luhačovice	969	829	- 140	- 14,4
Nedašov	1 219	1 035	- 184	- 15,1
Pozlovice	411	397	- 14	- 3,4
Slavičín	1 093	980	- 113	- 10,3
Štítná nad Vláří	981	938	- 43	- 4,4
Újezd u Val. Klobouk	1 189	1 087	- 102	- 8,6
Valašské Klobouky	2 133	1 841	- 292	- 13,7
Vlachovice	483	440	- 43	- 8,9
Celkem:	10 118	8 992	- 1 126	- 11,1

ROZDÍLY V POČTECH POKŘTĚNÝCH A ZEMŘELÝCH V NAŠICH FARNOSTECH OD POSLEDNÍHO SČÍTÁNÍ ÚČASTNÍKŮ BOHOSLUŽEB V ROCE 2004:

FARNOST	Počet zemřelých od posledního sčítání	Počet pokřtěných od posledního sčítání	Rozdíl	Přirozený úbytek v %
Horní Lhota	69	42	- 27	- 39
Újezd	164	108	- 56	- 34

ANKETA PRO FARNÍ MĚSÍČNÍK: S B I Ř M O V A N C I

(na téma příprava na biřmování – druhá část)

Ve chvílích, kdy se nám dostane do rukou květnový „Život farností“, budeme již v zajetí samotné slavnosti udělování svátosti biřmování a podtitulek „příprava na biřmování“ se může zdát poněkud opožděným. Časově jistě, ale svým obsahem určitě ne. Jak už jsem minule zmínila, anketa má své pokračování, protože ze strany jednotlivých biřmovanců se sešlo hodně zajímavých příspěvků. Tady jsou některé z dalších odpovědí, pojďme na ně:

Co Vás vedlo k tomu přihlásit se k přijetí svátosti biřmování?

- Po pravdě musím přiznat, že rodiče a babička, zpočátku jsem byl k tomu velice skeptický. Postupem času, hlavně po setkání v Rajnochovicích mě to začalo i bavit a posunulo blíž k Bohu.
- Od raného dětství jsem byl vychováván ve víře. Rozhodnutí přijmout svátost biřmování bylo přirozeným pokračováním mého křesťanského života.
- Když jsem se dozvěděl, že bude biřmování, nevěděl jsem pořádně co to je. Zajímalo mě to a přihlásilo se i hodně mých kamarádů. Tak jsem se přihlásil taky.
- Především to, že jsem chtěla. Biřmování vnímám jako důležitý milník v mém životě. Neberu ho jako povinnost, ale jako krok, který mě posune blíž k Bohu a celému křesťanskému společenství.
- Vlastní přesvědčení. Tak jako z malého dítěte vyroste dospělý člověk, tak i já chci dospět ve víře a nezůstat pořád jenom tím malých dítětem.
- Vedlo mě mé přesvědčení o nutnosti a především touze tuto svátost přijmout. Zmiňuji se zcela záměrně o nutnosti, protože sám kolikrát cítím, že potřebuji ve své víře podržet, podepřít, ukázat správnou cestu. Proto chci přijmout dary Ducha svatého a věřím, že mi pomůže (resp. jeho dary) v mém dalším křesťanském životě.
- Přihlásil jsem se dobrovolně a sám. Avšak na začátku jsem se nepřihlásil k biřmování, ale k přípravě na biřmování. Bylo tomu tak, jelikož jsem nebyl přesvědčený, že tuto svátost chci přijmout. Řekl jsem si, že buď mě tato příprava přesvědčí nebo svátost nepřijmu.

Považujete dobu, po kterou přípravy probíhají, za přiměřenou?

- Zdá se mi příliš dlouhá. Nemám nic proti počtu katechezí, modlitebních setkání a prací ve skupinkách. Jenže mi to přijde všechno roztahané. Daleko víc jsem si odnesl z krátké duchovní obnovy. Byl to sice jen jeden víkend, ale byl velmi intenzivní. Myslím, že se na mě podepsal víc, než cokoli z příprav.
- Myslím, že doba je dostatečně dlouhá, ale také si uvědomuji, že se budu učit jak být správným křesťanem celý svůj život.
- Myslím, že je to individuální. Někdo se cítí být připraven třeba už na začátku, někdo během příprav, a u někoho se to neprojeví vůbec. Ale jinak za optimální považuji jeden rok.
- Doba přípravy by mohla být kratší a ve větší intenzitě. Takto je docela těžké pamatovat si, co bylo minule na schůzce.
- Za přiměřenou ji nepovažuji. Zbytečně dlouho a zbytečně moc krátkých setkání. Navrhoval bych míň a delších setkání, s více pestrým a zábavným programem.
- Přípravu prožívám poprvé, abych mohl hodnotit její samotnou délku, ale pokud se ptáte na mou vnitřní připravenost, tak doufám (jsem si jist), že je dobrá.
- Těžko říct. Vzhledem k obsahu a množství probírané látky byla dostatečná, ale já bych celou přípravu koncipoval poněkud jinak.

Jak vnímáte z Vašeho hlediska probíhající způsob přípravy na biřmování? Vyhovuje Vám? Co byste eventuálně změnili?

- Mile mě překvapil zájem vedoucí skupinky o naše názory, i když jsou často nezralé.
- Přípravy probíhají ve více rovinách: v katechezi, kde dostáváme potřebné znalosti, v setkání ve skupinkách, kde můžeme tato témata rozebírat a v modlitebním setkání. Všechny tyto části jsou podle mě důležité.
- Docela mi vyhovuje. Jenom si myslím, že katecheze by měly větší význam, kdyby se nekonaly formou, že se všichni sejdeme v kostele, kde hodně lidí, kteří si přišli „jenom pro razítko“, ruší všechny ostatní. Lepší by bylo, jak se nám jednou „poštěstilo“, že jsme se sešli na faře, asi 20 lidí. Tehdy to byla katecheze jak má být, všichni jsme moc dobře vnímali, co nám otec Můčka povídal. Za sebe bych řekla, že by mohly být přípravy trochu intenzivnější, a duchovní obnova i dvakrát – jedna na začátku a druhá na konci příprav.
- Změnil bych způsob, že bych těm přípravám věnoval třeba nějaký celý den - a proložil to nějakou hrou.
- Vnímám to jako jednotvárné a v jistých částech nezábavné. Moc mi nevyhovuje.
- Ano, vyhovuje mi. I ta možnost účastnit se katecheze v Horní Lhotě, pokud nemůžeme být v Újezdě. Cením si ochoty a času otce Můčky a těch co nás připravovali. A jsem ráda za duchovní obnovu.
- Možná bych zkrátila setkání v Újezdě kvůli autobusu. Jinak bývají setkání zajímavá, hlavně mše svatá, kterou vedl otec Tomáš a která se už bohužel nekoná.
- Způsob se mi líbí – nejvíc však práce ve skupinkách a ze všeho nejvíce se mi líbila duchovní obnova v Rajnochovicích.
- Způsob přípravy mně vyhovuje, katecheze a mše byly živé, poučné.
- Příprava nebyla vůbec špatně vedena, ale myslím, že pokud by se více pracovalo ve skupinkách, lidé by se více otevírali a vnímali víru jako takovou. Poněkud „roztahané“ schůzky mi nevyhovovaly. Byl bych spíš pro podobnou formu střetávání, kterou jsme měli možnost zažít v Rajnochovicích. Tuším, že podobný styl je i ve Zlíně. Lidé se střetávají méně často, zato jsou delší dobu spolu (např. celý víkend). Dokáží se potom víc otevřít lidem kolem sebe a přijímání Ducha svatého je pro ně jednodušší a účinnější.
- Způsob přípravy je určitě dobrý. Nic bych neměnil.

Pozměnil se nějak Váš postoj během této roční přípravy ve vztahu k Bohu, sobě samému, druhým lidem, farnosti ... ?

- Určitě. Poslední dobou jsem se od Boha celkem vzdaloval, ale biřmování mi pomohlo vyznat se sám v sobě. Začal jsem si víc vážit některých lidí a celkově mám jinší postoj k životu.
- Můj pohled se změnil z „částečně ještě dětského“ na „dospělý“. Uvědomil jsem si, že církev je společenství lidí, které nemůže fungovat bez kontaktu s Bohem a mezi sebou navzájem.
- Tato příprava mi ukazuje cestu, kterou bych měla jít, i když hodně lidí směřuje jinam.
- Můj postoj k Bohu, farnosti a sobě samému se pozměnil až po duchovní obnově.
- Alespoň v několika ohledech jsem se určitě změnila. Velmi mě ovlivnila duchovní obnova, zanechala ve mně hluboké dojmy a v mnohém se změnil i můj názor na svět. Má víra v Boha se prohloubila. Velký vliv měla na mě i přednáška v naší farnosti na téma hudby. Pochopila jsem, že i v křesťanské hudbě může být zastoupen jakýkoliv hudební styl, s tím, že jeho texty jsou mnohem hlubší.
- Určitě se pozměnil můj postoj k Bohu. Víru už neberu na lehkou váhu (dříve jsem byla dost vlažná), ale dnes se dívám jinýma očima, snažím se modlitby jenom tak ledabyle neodřikávat a hlouběji přemýšlím nad jejich významem.
- Myslím, že můj postoj k Bohu je dobrý. Určitě má i své chyby, ale snažím se. Jen by to chtělo vícekrát chodit ke svátosti smíření.
- Ano. Biřmování mi dodalo odvalu a také se víc modlím k Bohu.
- Tak to se mi určitě pozměnil, protože jsem se dozvěděl věci, které jsem dříve neznal nebo nechápal. Myslím, že jsem se víc přiblížil k Bohu, naučil se zamýšlet nad osobními věcmi a za ně se modlit.

- K sobě samému ani lidem ve farnosti ne. Ale můj postoj k Bohu se změnil o 90°. Ne o 180°, ale o 90°, jelikož jsem nějaký základ víry už měl. Ale příprava mě ukázala, myslím, pravou víru. Vyjasnil jsem si otázky, které jsem si neustále pokládal. Neříkám, že nyní žádné nemám, ale dokáži již podle svých vlastních slov říct, co je to víra. A také dokážu s čistým svědomím říct: „Věřím v Boha!“

Otázka stejná jako pro katechety: Čím by se měl vyznačovat „dospělý křesťan“?

- Měl by mít jasný pohled na svět a na život. Měl by mít žebříček hodnot, na jehož čele je víra. Měl by se chovat tak, aby nedělal ostudu církvi ani sobě.
- Dospělý křesťan je ten, který obdržel dary Ducha svatého a ví, jak s nimi co nejlépe vynaložit tak, aby nesloužily pouze k jeho vlastnímu užitku, ale hlavně k pomoci druhým ...
- Hlásit se k víře, následovat Krista, ve všem se na něho spolehnout.
- Měl by být otevřený k druhým: ochotou, pomocí, odpouštěním.
- Odpovědností; pevným postojem v různých situacích, které odporují křesťanství.
- Měl by žít podle Božího přikázání tak, aby se nemusel stydět před Bohem ani sám před sebou. Být aktivní, motivovat a vychovávat k víře děti. Být trpělivý a k víře se hlásit.
- „Dospělý křesťan“ by měl být otevřený – naslouchat Bohu i ostatním v okolí. Měl by být příkladem působení Ducha svatého.
- Hlavně by měl vědět, proč věří.
- Dospělý křesťan? Kdo je to dospělý křesťan? Může vůbec křesťan dospět? – dospět ve svém osobním vztahu k Bohu? – Bůh můj mě neustále něčím překvapuje, stále je tu něco nového, tajemného, spoustu věcí častokrát nechápu. Tak zkusím aspoň toto skromné vyjádření: hájit svou víru, dokázat pomoci usměrnit tápající bližní (i hlavně včetně svých rodinných příslušníků), snažit se žít svůj každodenní život v souladu s evangeliem a v neposlední řadě nezapomínat, že Bůh je tady vždy se mnou a důvěřovat mu.
- Podle mého názoru je to člověk, jenž si dokáže říct onu větu: „Věřím v Boha!“, a při tomto výroku sám nad sebou, ani nad svou vírou, nezapochybuje. A nepotřebuje k tomu plnit „vstupní testy“ k biřmování a mít splněnou prezenci. Neříkám, že určité základy víry není třeba znát, ale to, jestli jsme dospělými křesťany, by jsme měli vědět především sami a také je důležité vědět, jestli po biřmování toužím nebo ne.

Datum udílení svátosti se blíží: cítíte se připraveni? Těšíte se? Co od toho očekáváte?

- Těším se a cítím se připravený. Hodně mi to dalo.
- Připraven se ještě necítím. Moje očekávání jsou nejistá a spojená s pochybami, jestli se vůbec něco změní.
- Jsem rád, že jsem se mohl přípravy zúčastnit a budu hrdý, když roční přípravu zakončím svátostí biřmování a budu se modlit za to, abych dary Ducha svatého pocítil.
- Celá doba přípravy utekla velmi rychle. Jestli se cítím připravena? Mohu jen doufat, že ano. Očekávám, že přijmu dary Ducha svatého, i když se to třeba neprojeví hned, věřím, že můj život se změní k lepšímu.
- Myslím, že jsme měli kvalitní přípravu, všem za to patří velký dík. Těžko říct, jestli se cítím připravená. Přijetí Ducha svatého si člověk neuvědomí v jeden konkrétní den, ale musí k němu dospět. Cítím, že jsem na dobré cestě.
- Připraven jsem, nicméně učím se na testy. Nevím, jestli se těším, ale očekávám, že po biřmování budu uvažovat úplně jinak, snad s pomocí Boží, ale nikdo neví, kdy se Duch svatý projeví.
- Myslím, že připraven jsem tak zčásti, ale přijetí svátosti samotné má pomoci dokončit mou přípravu. Těším se ☺. Ode dne, kdy budu biřmovaný, asi nečekám nic, ale očekávám, že to na mě bude mít vliv do budoucna.

- Osobně se cítím připraven a docela se i těším, i když mám trochu trému. Doufám, že obdržím dary Ducha svatého, které se na mě projeví.
- Sice se toho mám ještě hodně co učit, ale myslím si, že ten hlavní krok jsem už udělal a bude záležet jenom na mé vůli. Ale jinak se cítím připraven.
- Ano jsem připraven. A možná, že už vlastně ani, zatím, nic víc neočekávám. Snad jen to, že oním aktem biřmování se má víra ještě více utvrdí a budu schopen poté šířit víru i dál.
- Těším se. Ano moc. Očekávám od toho posílnění. Má víra se tím spojenectvím s Duchem svatým zesílí (teda doufám a věřím).

PS: Chtěli byste něco dodat?

- Líbilo se mi na víkendovém pobytu v Rajnochovicích. Hodně mě to tam nutilo přemýšlet i o věcech, o kterých jsem doposud nepřemýšlel. Byl tam perfektní kolektiv. Je jen škoda, že v naší farnosti se taková setkávání neprovozují. Velmi rád bych se v budoucnu takových setkání dál účastnil.
- Myslím, že by byl dobrý nápad, kdyby se v naší farnosti založilo společenství mladých věřících, nejen biřmovanců, že bychom se scházeli, popovídali, probrali témata ohledně víry, zahráli hry – prostě něco jako v Rajnochovicích. Myslím, že to není nereálné a mnohým by to pomohlo. Někteří nemají co dělat, tak sedí celé dny na internetu, chytanou se nějaké pochybné skupinky, aby prostě zabili čas. Ve společenství bychom mohli konat různé výlety, zajet společně na bowling, do kina ...
- Hodně se mi líbila ta duchovní obnova v Rajnochovicích.
- Rád bych závěrem poděkoval všem našim katechetům a kněžím, kteří se o nás celý ten rok starali, poněvadž nebýt jich (a v mém případě především paní Heinzové a Ládi z Rajnochovic), tak do toho stadia víry, v kterém teď jsem, bych zřejmě v nejbližší době ani nedospěl.

I za tyto všechny odpovědi i osobní vyznání patří samozřejmě dík. Popřejme ještě jednou všem našim biřmovancům, ať jsou jejich očekávání naplněna, ať zakusí skutečnou Boží přítomnost, naučí se s ní žít, a tak obohacovat a dále rozvíjet život svůj i svého okolí.

/H. Martincová/

SLOVO K TÉMATU MLADÍ KŘESŤANÉ JSOU NADĚJÍ CÍRKVE

V našich farnostech vrcholí přípravy na slavnost biřmování. V posledních dvou číslech (dubnovém a tomto květnovém) jsme uveřejnili anketu, ve které nám odpověděli na otázky naši animátoři, kteří se věnovali přípravě biřmovanců ve skupinkách, sesbírali jsme názory samotných biřmovanců a k danému tématu se nám vyjádřil i sám otec arcibiskup. Všechny tyto odpovědi považuji za velmi cenné, protože vyjadřují názory a postřehy těch, „kterých se to týká“. Jak mladých naší farnosti, kteří skrze milost ze svátosti biřmování chtějí svůj život stavět na Kristu (jsem o tom přesvědčen a z mnohých odpovědí vyplývá, že to myslí opravdově), také pro animátory a katechetky, vždyť oni mohou těchto zkušeností využít pro další práci s mladými lidmi, a samozřejmě nás všechny zajímá postoj otce arcibiskupa, vždyť on je představený té naší, místní církve.

Proč považuji tuto formaci mladých za nejdůležitější já, to je obsaženo v nadpisu tohoto článku. Jsou nadějí církve. Oni budou již brzy v postavení rodičů a vychovatelů, někteří již žijí v manželství, někteří snad i zsvětí svůj život Bohu. Vzpomínám si na své mládí, kdy jsme se my kněží velmi věnovali práci s dětmi. Byla to práce náročná a krásná, razilo se heslo: „ skrze děti k rodičům“. Mnozí kněží se domnívali, že skrze děti osloví a přivedou k Bohu rodiče. Někdy se to podařilo, ale bylo to velmi vzácné a často jen chvilkové. Kněží mnohdy suplovali to, co měli dělat rodiče. Jakmile v době normalizace „přituhlo“, byli to rodiče, kteří se stáhli, nepřihlašovali děti do náboženství,

společenstvím se děti i dospělí vyhýbali. Tyto děti vstoupili pak do života málo připraveni, víru nedovedli obhájit. Dnes stojí v pozici rodičů a situace je taková, jaká je...

V neděli jsme mohli vidět v televizi pořad „Cesty víry“, kde podávali svědectví mladí lidé ze scholy a jejich rodiče. Mladí přiznávali, že byli doma vychováni ve víře a v tomto společenství, které nespočívá jen ve zpěvu a hře na hudební nástroje, ale ve společné modlitbě, adoraci před Nejsvětější Svátostí oltářní, kde jejich víra nabývá nových pevných rozměrů. Jelikož některé z těchto jejich rodičů osobně znám, vím, že ta rodinná výchova nespočívala jen v přihlášení dítěte do náboženství a absolvování prvního svatého přijímání, ale ve společné modlitbě doma a ve svátostném životě. Mám radost, že takových mladých lidí i v našich farnostech pomalu, ale jistě přibývá a že mnohým pomohla i příprava k jejich přijetí svátosti biřmování. Vždyť jen oni mohou být zárukou, že i v naší farnosti za 10 - 15 let budou nadšení mladí lidé, v kostelích bude schola a ministranti, kteří budou mít upřímný zájem o svátostný život.

P. Jan

ROZHOVOR PRO FARNÍ MĚSÍČNÍK: S MONS. J A N E M G R A U B N E R E M

Jistě budete se mnou souhlasit, že přirozeným završením všech našich debat ohledně biřmování bude vyjádření se také pana arcibiskupa. Po počátečním zaváhání, zda nebude příliš troufalé požádat ho o interwiev - vzhledem k jeho časovému vytížení, zvítězilo vědomí, že i při veškerých jeho rozsáhlých povinnostech na všech možných úrovních, je náš duchovní pastýř otevřen všem otázkám současné doby a zároveň je připraven na ně reagovat svým jednoznačným, pevným a velice citlivým, sobě vlastním, způsobem. S velkou trpělivostí a praxí prověřenou modrostí přednáší, vysvětluje, odpovídá na dotazy ... Není mu lhostejný život každého jednotlivého člověka, a myslím, zvláště pokud jde o člověka mladého. Ani teď nezklamal a čas si na nás udělal.

Otče arcibiskupe, bavíme se o tom, jak dlouhá, případně jak obsažná, by měla být doba příprav na přijetí svátosti biřmování?

Odpověď najdete v mém dopise biřmovancům: v roce přípravy je třeba prostudovat hlavní témata katechismu. Přečíst evangelium aspoň od jednoho evangelisty. Prodiskutovat si s knězem či katechetou svůj vztah k Bohu. Projít kurzem duchovní obnovy či školou modlitby. Zvyknout si na pravidelnou modlitbu osobní i společnou, dobré prožívání mše svaté každou neděli a pravidelnou zpověď. Kdo je Kristovým přítelem, snaží se žít tak, aby se mu líbil. Dospělý křesťan je spoluodpovědný za církev, proto se především konkrétně zapojuje do života církevního společenství. Kdo objevuje poklady Božího království, nenechá si to pro sebe, ale stává se apoštolem a přivádí ke Kristu ty, na kterých mu záleží.

Vhodný věk k přijetí této svátosti?

Nejnižší věk je 14 let, ale protože jde o svátost dospělosti, je třeba zvážit, jestli kandidát aspoň usiluje o to být dospělým křesťanem.

Říká se, že přijetí svátosti biřmování se rovná složení zkoušky křesťanské dospělosti. Je tomu tak? Jak by se to mělo projevat v konkrétním životě?

Podle mého nejde o zkoušku dospělosti, ale o uznání za dospělého křesťana. Základní vlastností dospělého je zodpovědnost. Biřmovaný má ukazovat svou zodpovědnost za vlastní věčnou spásu. Svě povinnosti jak křesťanské tak občanské plní proto, že je zodpovědný, ne proto, že jej někdo honí či hlídá. Nepokouší se vylhat z povinností, protože jedná před Bohem, který vidí všechno, a před svým svědomím. Nejde o to, jestli ho někdo vidí.

Otče arcibiskupe, polemiky o „chování mládeže, její zkaženosti, nezodpovědnosti“ atd. se vedou odnepaměti. Nedávno jsem se setkala

s tvrzením, že mladí jsou ve své podstatě stále stejní, jenom společnost, která je do značné míry utváří, se mění.

V zásadě máte pravdu. Pokud jsou mladí v dobré společnosti, je snadnější být dobrým. Dnes mají více svodů a mnoho nabídek, proto potřebují být vnitřně silnější. Potřebují mít v sobě pevné body a jasná pravidla, aby se uměli ve světě plném chaosu dobře orientovat.

Jak i Vy sám často upozorňujete, máme vůči dětem a mladým lidem nemalé dluhy a to jak ze strany společnosti, zákonů, tak i rodin, škol, farností ... V čem především spočívají tyto dluhy? Kde hledat východisko?

Začít musíme v rodině. Tam se kladou základy myšlení a postojů, tam se získávají základní vzory. I když se mládež v dospívání vůči rodičům vymezuje, někdy chce být jiná, přece si z domu odnesou nejvíc. Teprve, když stárneme, zjišťujeme, jak často napodobujeme rodiče i v tom, co jsme na nich kritizovali. Zlepšení není dílem revoluce, ale postupného a trpělivého úsilí. Začít má každý u sebe a hned. V dalších generacích budou vidět plody. Rozhodnout se může třeba mladý biřmovanec. Dá mu to práci, ale jestli bude důsledný v dobru, jestli založí jednou rodinu na základech evangelia a podle něho vychová své děti, jestli bude žít podle evangelia ve svém zaměstnání, začne měnit prostředí. Bude-li jednou učitelem, knězem či politikem, zanesse to zlepšení i tam. Tak mohou dnes nově začít i rodiče a kmotři. Nedají-li dětem dobrý příklad, budou mít jednou čeho litovat.

Co je největším nebezpečím pro dnešní mládež?

Ztratit lidskou důstojnost, nevážit si sebe sama.

Je řada rodičů, kteří se poctivě snažili podle svých schopností investovat – tedy duchovně i duševně – do svých dětí. A přesto ... doba je v tomto směru těžká, vliv okolí sehrává své, přicházejí problémy, zklamání ... Co byste poradil takovým rodičům? Jak je povzbudit?

Nezoufat. Dál děti milovat, vytrvale se za ně modlit. I když je nutné někdy odsoudit jejich chyby, neodsoudit lidi. Být jim nablízku. Třeba jako svatá Monika, která se léta modlila za svého zatoulaného syna Augustina. Nakonec se stal velkým světcem.

Bezpochyby nenajdeme ve společnosti instituci, která by se tolik věnovala mládeži jako církev. Vyjmenovávat všechno je v tuto chvíli nemožné. Tak se jenom ptám: považujete výsledky všech činností za adekvátní vynaloženému úsilí?

Přiznám, že toužím po lepších plodech, ale kdybychom se přestali snažit, bylo by to ještě horší. Říká se, že boj proti lidské hlouposti se taky nedá nikdy vyhrát, a přece: běda, kdybychom proti ní nebojovali.

Ve své nedávno vydané knize Burcování také píšete, že místa, kde jste žil, Vám z různých důvodů přirostla k srdci. Čím Vám přirostla k srdci farnost Horní Lhota?

Poznal jsem tam moc dobrých a nesobeckých lidí. Byli ochotní pracovat pro společnou věc. Měli rádi Boha a proto měli naději a radost.

Měl jste možnost zblízka poznat život a mentalitu zdejších lidí. Proto si dovolím Vás poprosit o poselství speciálně pro nás, farníky z Horní Lhoty a Újezda.

Nedopusťte, aby u vás dobří lidé vymřeli.

A co byste vzkázal naší mládeži a „čerstvým“ biřmovancům zvlášť?

Pokud budete dobrými křesťany, poznáte, že jste důležití a že vás svět potřebuje. Jinak vás krutě odepíše. Svět čeká, že ho naučíte skutečné lásce, která je čistá a věrná, která se neleká ani oběti. Jen taková přináší naději. Máte velkou šanci!

* * *

Při poslední návštěvě pana arcibiskupa na Ploštině jsem tam potkala také jednoho známého - dobrého a vnímavého člověka, leč nevěřícího, za jakého sám sebe pokládá. Pozvání na bohoslužbu odmítl: „Ne, díky, nejsem zvědavý na jakési řeči, mám toho za celý týden dost, přišel jsem, abych si tu v tichu přírody odpočinul...“ Všimla jsem si, že

přece jenom mu to nedalo a usedl na lavičku mezi ostatní. Po mši svaté přišel se slovy – cituji: „Už jsem slyšel kopy řečníků na všelijakých vysokých postech, ale nikdy jsem neslyšel tak rozumnou řeč jako dnes, je vidět, že ten člověk má v hlavě. Toho vám závidím ... a taky mu fandím, protože on to myslí dobře nejenom s vámi křesťany, ale vlastně s námi se všemi...” - toto komentář jistě nepotřebuje...

Zbývá, otče arcibiskupe, poděkovat Vám jak za dnešní rozhovor tak všechna Vaše úsilí o zkvalitnění života v církvi i celé společnosti, za hledání řešení při společných modlitbách, setkáváních, nejrůznějších aktivitách. Kéž Bůh žehná všem Vaším dobrým snahám, a ať nalézáte dostatek ochotných spolupracovníků, jak si sám přejete, v každém z nás, kéž jsme schopni a ochotni více naslouchat, přemýšlet a důsledněji reagovat na Vaše výzvy.

/H. Martincová/

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(pokračování)

Holan – Rovenský Václav(1644-1718)

Byl synem rovenského rychtáře. Nejprve vystudoval jezuitské gymnázium, ale nestal se duchovním či úředníkem, ale varhaníkem. Hrát začal ve svých dvaceti letech v roce 1664 a to v Turnově. V roce 1668 odešel do Prahy, kde zprvu působil jako jezuitský varhaník a později dokonce jako vyšehradský kapelmistr. Byl nejen kantorem neklidného naturelu, ale především skladatelem duchovní hudby a chrámových kantát, jež se hraje dodnes. Jeho nejznámějším dílem jsou dvojce "Pašije" a kancionál "Kaple královská zpěvní a muzikální" (Capella regia Musicalis -1693), jež mají v historii duchovní hudby doby barokní význačné místo. Kancionály, v užším smyslu sbírky českých duchovních písní, představují důležitý pramen pro poznání barokní hudby. Ten Holanův mezi nimi zaujímá zvláštní místo: krásný tisk ze sklonku 17. století obsahuje totiž téměř 800 písní, většinou vícehlasých s nástrojovým doprovodem. Hrály se na kůrech kostelů, v domácím prostředí, zpívaly se na poutích, na svatbách a pohřbech, jednoduše řečeno - tvořily součást běžného života. V Holano-vě kancionálu se prolínají tři časové okruhy: čas katolického liturgického roku počínající adventem, čas denní (od rána do noci) a čas biologický (od narození do smrti). Holan sám zkomponoval některé z písní, ale především se zapsal do dějin hudby jako redaktor kancionálu a upravovatel obrovské sumy repertoáru. Ten v "Kapli královské zpěvní a muzikální" sahá od středověku, přes písně reformovaných církví až k Holanovu nejbližšímu předchůdci, Adamu Václavu Michnovi. Z Prahy odešel do Říma a odtud zpět do svého rodného kraje. Tam se usadil v 90. letech 17. století jako poustevník na Valdštejně. Byl to takový první kastelán. Jeho poustevna sloužila po jeho smrti 27.února 1718 jeho následovníkům. Je pochován v Rovensku, v chrámu sv. Václava pod kazatelnou.

V Kancionálu je uvedena často hraná postní píseň Ach,můj nejsladší Ježíši.

František Čech

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU - FARNOST ÚJEZD

1. května : Pátek Sv. Josefa, dělníka	15.20 Új.:	Za Ludvíka, Marii a Andělu Machů; dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
	18.30 Sl.:	Za + syna Jiřího, dvojce rodiče, živou a + rodinu
2. května : Sobota Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	6.30 Új.:	Za + Ludmilu a Františka Machů, manžele Kralovičovi, manžele Svobodníkovy, duše v očištění a živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + Josefa Adámka, + syna, + rodinu Adámkovu, Buriánkovu, duše v očištění a pomoc Boží pro živou rodinu
3. května : Neděle 4. neděle velikonoční sv. Filipa a Jakuba, apostolů	7.00 Új.:	Za + rodiče Čičelovy, Oldřicha Jordána, jeho + rodiče, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Smolkovy, dvě dcery, tři zetě, duše v očištění, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu Za + Františka Hlavičku, dceru Jindřišku a pomoc Boží pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	
	8.20 Dr.:	
4. května : Pondělí Ferie	9.40 Új.:	
	17.35 Új.:	Za rodiče Ďulíkovy, Belžíkovy, rodinu Kačerovu a duše v očištění o. Jan: Za farníky
5. května : Úterý Ferie	17.35 Új.:	Za rodiče Mozgvy, děti, rodiče, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Buriánkovy a duše v očištění
6. května : Středa	17.35 Új.:	Za Ladislava Marcaníka, Marii Surovcovu, dar zdraví a Boží

Sv. Jana Sarkandra, kněze a muč.	18.30 Sl.:	požehnání pro živou rodinu Za + rodinu Váňovu, Zvonkovu, Machalovu, duše v očistci a dar zdraví pro živé rodiny
7. května : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Marii a Františka Machů, rodiče, rodiče Šimákovy, děti, manžely Rošťanské a dar zdraví pro živou rodinu Za Stanislava Strušku a Boží požehnání pro celou rodinu
8. května : Pátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Stanislava Fojtů, rodiče z obou stran, dva švagry, dar zdraví, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za Františka Kozubíka, jeho bratra Josefa, rodiče Kozubíkovy, živou i + rodinu doma a v cizině
9. května : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Miroslava Žáčka, snachu Lenku, rodiče Žáčkovy a Peškovy, duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu Za živou a + rodinu Vašíčkovu, + Františku Vlčkovu, manžela, dva švagry, duše v očistci, nemocnou osobu a hojnost darů Ducha svatého
10. května : Neděle 5. neděle velikonoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + rodiče Machů, jejich sourozence, syna Františka s manželkou, duše v očistci a stařečky Machů Za + Josefa Janoše, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny Za + Josefa Žáka, rodiče, bratra Miloslava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Bohumila Pavelku (<i>výroční mše svatá</i>)
11. května : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Martiniskovy, Šuráňovy, + bratra Zdeňka, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Martiniskovu
12. května : Úterý Sv. Nerea a Achillea; sv. Pankráce, mučedníků	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Zvonkovy, tři syny a duše v očistci Za rodiče Fojtů, dvoje rodiče, syna Stanislava, dva zetě a Boží pomoc pro celou živou rodinu
13. května : Středa		Za + rodiče Matušincovy, Machů, sestru Marii, dva švagry a prarodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za + Karla Váňu, maminku Annu, rodiče z obou stran, duše v očistci a potřebné milosti
14. května : Čtvrtek Sv. Matěje, apoštola	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Vladimíra Zichu, dceru Leničku, rodiče Zichovy, Andělu Drábkovu a dar zdraví pro živou rodinu Za + Jarmilu Urbanovu, rodiče, dvoje stařečky, jejich syny, vnuka Josefa a dar zdraví pro živou rodinu
15. května : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Žáčkovy, vnuky Jindřišku a Rostislava a pomoc Boží pro živou rodinu Za rodiče Kozubíkovy, Mlýnkovy, syna a Boží požehnání pro živou rodinu
16. května : Sobota Sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Marii Kovářovu, + Ludmilu Vaňkovu, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Slámu, rodinu Slámovu, Poláchovu a duše v očistci
17. května : Neděle 6. neděle velikonoční <i>Pouť včelařů na Sv. Hostýně</i>	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Zdenku Polčákovu, rodiče Polčákovy, syna Františka, rodiče Bělaškovy, syna Josefa, strýce Františka, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za + Františka Polácha, jeho rodiče, sestru, rodinu Kovářovu a Boží požehnání pro živou rodinu Za Josefa Častulíka, syna Josefa, dvoje rodiče a Boží pomoc pro živou rodinu Za Marii a Karla Baruchovy, jejich rodiče a sourozence
18. května : Pondělí Sv. Jana I., papeže	17.35 Új.:	Za rodiče Kráčalíkovy, syna, vnuka, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu

a mučedníka		
19. května : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Ludmilu a Jana Pavelkovy, sestry, rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za Františka Matošku, Karla Slabiňáka, rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
20. května : Středa Sv. Klementa Marie Hofbauera kněze	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Stanislava Barcucha, rodiče Barcuchovy, + zetě, duše v očištění, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu Za Františka Kolaříka, vnuka Václava, rodiče z obou stran, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny
21. května : Čtvrtek Slavnost NANEBEVSTOU- PENÍ PÁNĚ	6.30 Új.: 17.35 Új.: 18.30 Sl.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Rumanovy, + děti, rodinu a Boží ochranu pro živé rodiny Za rodiče Mikulkovy, syna, snachu, vnučku Irenu, + příbuzenstvo, duše v očištění a živou rodinu Za + Františka Marcaníka, dvě manželky, šest dětí, rodiče z obou stran, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu a nemocnou osobu
22. května : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Marii Hlavicovu, + rodiče Stružkovy, + prarodiče a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Františka Elšíka, živou a + rodinu Elšíkovu
23. května : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Zichovy, děti, živou a + rodinu Za + rodiče Kozubíkovy, syna Josefa, rodinu Tomšů, Jurkovu a Boží požehnání pro živou rodinu
24. května : Neděle 7. neděle velikonoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Vladimíra Kráčalíka, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za Vlastimilu Mikešovu, celou rodinu, uzdravení rodových kořenů a duše v očištění Za + Jana Pavelku, rodiče z obou stran, dva bratry, švagrovou, Františka Zichu, Josefa Kořenka, duše v očištění a Boží ochranu pro živé rodiny Za + Marii Barcuchovu (<i>výroční mše svatá</i>)
25. května : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + Jana Černobilu, + rodiče a sourozence, + syna Petra, duše v očištění a ochranu Boží pro živé rodiny
26. května : Úterý Sv. Filipa Neriho, kněze	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Josefa Maliňáka, vnučku Renatu, duše v očištění a pomoc Ducha svatého pro živou rodinu Za + rodiče Machů, vnuka, + rodiče Zichovy, jejich + děti, + stařečky z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
27. května : Středa Sv. Augustina z Canterbury, biskupa	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Stanislava Zvonka, rodiče z obou stran, sourozence, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Urbanovy, Mozgovy a dar zdraví pro živou rodinu
28. května : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za živou a + rodinu Mačkovu Za + rodiče Stružkovy, Marii Šašinovu, Antonína Knotka, Vladimíra Jordána a duše v očištění
29. května : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodinu Holou, živé i + kněze a řeholnice Za živou a + rodinu Kozubíkovu, Kuželovu a Večeřovu
30. května : Sobota Sv. Zdislavy	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Zvonkovy, prarodiče, všechny zemřelé příbuzné a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Zdeňka Hrbáčka, dar zdraví, duše v očištění a Boží pomoc pro živou rodinu
31. května : Neděle Slavnost	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.:	Za + Josefa Ovesného (<i>výroční mše svatá</i>) Za + Annu a Jana Janošovy, syna, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, snachu,

SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	9.40 Új.: 14.30 VP.:	švagrové, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za živé a + sedmdesátníky z Újezda Na poděkování za 40 let manželství a za Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
----------------------------------	-------------------------	--

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU - FARNOST HORNÍ LHOTA

1. května : Pátek Sv. Josefa, dělníka	17.30	Za + rodiče Martincovy, syna Miroslava, jeho ženu, vnuka a pomoc Boží pro celou živou rodinu
2. května : Sobota Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	17.30	Za živé a + členy živého růžence
3. května : Neděle 4. neděle velikonoční sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	6.55 9.40	Za + rodiče Mikulcovy, Kuželovy, jejich děti a duše v očištění Za rodiče Jedlovcovy, dceru Marii, manžele Máčalíkovy, syna, celou + rodinu a duše v očištění
4. května : Pondělí Ferie	17.30	Za rodiče Rakovy, syna a duše v očištění
5. května : Úterý Ferie	19.00	Májová pobožnost
6. května : Středa Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	19.00	Májová pobožnost
7. května : Čtvrtek Ferie	17.30	Za Stanislava Pastyříka, rodiče, rodiče Černochovy, čtyři děti a celou živou rodinu
8. května : Pátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí	19.00	Májová pobožnost
9. května : Sobota Ferie	17.45	Za Josefa Fojtíka, + rodinu Fojtíkovu, Březinovu a Boží ochranu pro celou živou rodinu
10. května : Neděle 5. neděle velikonoční	6.55 9.40 17.30	Za + Marii Jankovu, sestru, jejich rodiče a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za Miriam Šenovskou a její rodinu Májová pobožnost a svátostné požehnání
11. května : Pondělí Ferie	17.30	Za rodiče Majzlíkovy, syna, jeho manželku, rodiče Pláškovy a Boží ochranu pro celou živou rodinu
12. května : Úterý Sv. Nerea a Achillea; sv. Pankráce, mučedníků	19.00	Májová pobožnost
13. května : Středa Panny Marie Fatimské	19.00	Májová pobožnost
14. května : Čtvrtek Sv. Matěje, apoštola	17.30	Za + Josefa a Anežku Šenovské, duše v očištění, živou a + rodinu
15. května : Pátek Ferie	19.00	Májová pobožnost
16. května : Sobota Sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	17.30	Za + Milana Žáčka, duše v očištění a celou živou rodinu
17. května : Neděle 6. neděle velikonoční <i>Pouť včelařů na Sv. Hostýně</i>	6.55 9.40 17.30	Za + rodiče Josefa a Marii Kozubíkovy, + Františka Macíka, živou a + rodinu Grygarovu a Večerkovu Za farníky (sv. křest) Májová pobožnost a svátostné požehnání
18. května : Pondělí Sv. Jana I., papeže a mučedníka	17.30	Za + rodiče Žáčkovy, syna, Antonii Bruníkovu a duše v očištění
19. května : Úterý Ferie	19.00	Májová pobožnost

20. května : Středa Sv. Klementa Marie Hofbauera kněze	19.00	Májová pobožnost
21. května : Čtvrtek Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	7.00 17.30	Za dar zdraví, ochranu, pomoc a Boží požehnání pro celou rodinu Za + rodiče Malyškovy, Voltnerovy, Slávku a celou živou rodinu
22. května : Pátek Ferie	19.00	Májová pobožnost
23. května : Sobota Ferie	17.30	Za Boženu Majzlíkovu, Josefa Demla, rodiče, celou živou a + rodinu
24. května : Neděle 7. neděle velikonoční	6.55 9.40 17.30	Za + Františka Katauera, rodiče Katauerovy, Váňovy, celou + rodinu a dar zdraví pro živou rodinu Za Petra Zábojníka, + rodiče Zábojníkovy, Pytlový, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Májová pobožnost s svátostné požehnání
25. května : Pondělí Ferie	17.30	Májová pobožnost
26. května : Úterý Sv. Filipa Neriho, kněze	19.00	Májová pobožnost
27. května : Středa Sv. Augustina z Canterbury, biskupa	19.00	Májová pobožnost
28. května : Čtvrtek Ferie	17.30	Za rodiče Šenovské, zetě, rodiče Majerikovy, duše v očištění a ochranu Boží pro celou rodinu
29. května : Pátek Ferie	19.00	Májová pobožnost
30. května : Sobota Sv. Zdislavy	17.30	Za + rodiče Remešovy, Maňasovy, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
31. května : Neděle Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	6.55 9.40 17.30	Na poděkování Pánu Bohu za dožitých 50 let života, dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu Za rodiče Malotovy, Masařovy a Boží ochranu pro celou rodinu Májová pobožnost a svátostné požehnání

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.